

РЕШЕНИЕ

№ 5622

гр. София, 21.08.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 25 състав,
в публично заседание на 18.02.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Боряна Петкова

при участието на секретаря Мая Миланова, като разгледа дело номер **6733** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 - чл.178 Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл.38, ал.6 от Закона за защита на личните данни (ЗЗЛД).

Образувано е по жалба на [фирма], с ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №943/11.07.2011г. на Комисията за защита на личните данни. С процесния административен акт, на основание чл.38, ал.2 и чл.42, ал.1 ЗЗЛД, Комисията: 1) УВАЖАВА жалба рег. №943/23.02.2011г. подадена от Р. В. В. срещу [фирма] и 2) НАЛАГА на [фирма] административно наказание - имуществена санкция в размер на 25000 (двадесет и пет хиляди) лева за нарушение на чл.2, ал.2, т.2 ЗЗЛД, за това, че дружеството е предоставило личните данни на Р. В. В. на [фирма], без наличие на валидни и изискуеми задължения.

Жалбоподателят претендира за недействителност на оспорваното решение и моли съда да го отмени по съображения, подробно изложени в жалбата и в представени писмени бележки по същество на спора. По същество поддържа, че не е обработвал неправомерно личните данни на Р. В. и като е стигнал до обратния извод административният орган е постановил незаконосъобразен по съдържание акт. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Ответникът – КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ (Комисията или КЗЛД), оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител и в писмени бележки по същество на спора, излага доводи за нейната неоснователност и моли съда да я остави без уважение. Претендира да му бъдат присъдени разноски за юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна - Р. В. В., оспорва жалбата. Чрез процесуалния си представител адв. Ц., поддържа, че същата е неоснователна и моли съда да я остави без уважение. Не претендира за разноски.

Заинтересованата страна – [фирма], преставлявано от управителя Р. Т., редовно уведомена за образуваното съдебно производство, не се представлява по делото и не изразява становище по жалбата.

СЪДЪТ, след като обсъди доводите на страните и събраните писмени доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не е спорно между страните и това обстоятелство се установява при справка в Търговския регистър, че жалбоподателят [фирма] е правоприменик на [фирма] (заличен търговец от 26.11.2010г.).

Административното производство е образувано по жалба рег. №943/23.02.2011г. на заинтересованата страна Р. В.. Комисията е била сезирана с искане да установи извършена ли е от страна на [фирма] (Е.) злоупотреба с личните ѝ данни, по смисъла на ЗЗЛД, както и да наложи на дружеството имуществена санкция за допуснати нарушения на ЗЗЛД, както и да му бъдат дадени задължителни предписания. В жалбата са изложени следните твърдения: На 11.10.2010г. В. и съпругът ѝ са изпратили до Е. предизвестие за разваляне на сключения между тях договор. Предизвестие е било получено от дружеството на 13.10.2011г. Действията по разваляне на договора са били предприети вследствие виновно неизпълнение на задълженията от страна на търговеца. В седмиците преди подаване на жалбата В. е получавала многократни настойчиви обаждания от лице, обозначаващо се като представител на „финансова агенция”, което е настоявало да бъде извършено плащане на определена сума към Е..

С Писмо изх. №943(11)/16.03.2011г. дружеството жалбоподател е било уведомено за подадената жалба и на основание чл.36 АПК е било поканено да изрази становище и да представи заверени копия от договора, сключен с Р. В., както и от тези, сключени с фирма за събиране на вземания. В отговор [фирма] е представило писмено становище рег. №943(11)/28.03.2011г., Договор №70735/09.07.2011г. и Договор за услуги за събиране на вземания от 01.02.2011г.

С Решение по Протокол №17/13.04.2011г. Комисията е приела за допустима жалбата на Р. В. срещу [фирма] и е насрочила открито съдебно заседание с призоваване на страните.

Страните са били изслушани и са изразили становища в открито съдебно заседание, проведено на 04.05.2011г. на което дружеството жалбоподател е било задължено да ангажира доказателства за наличие на неизплатени задължения от страна на заинтересованата страна В. по сключения между тях Договор от 07.07.2010г., доказателства какви суми и на какво правно основание са били предадени за събиране от [фирма] и доказателства за това каква информация е била изпратена към системата е-реу за дължими плащания от Р. В.. С придружително писмо без дата търговецът е представил на КЗЛД относими писмени доказателства за удостоверяване наличието на дължими суми по сключения Договор № 70735 за предоставяне на електронни съобщителни услуги.

На свое заседание проведено на 18.05.2011г., след повторно изслушване на страните и след обсъждане Комисията е постановила процесното Решение.

За изясняване на делото от фактическа страна са приети относими писмени

доказателства, които ще бъдат обсъдени при формиране на правните изводи: копие от електронни фактури от разплащателната система ePay; Удостоверение №17856/06.07.2010г. на за вписване на [фирма] в регистъра на администраторите на лични данни; Договор от 01.02.2011г. за услуги по събиране на вземания; Рамков договор за услуги от 02.01.2006г., ведно с Приложение №1, неразделна част от договора; Договор №70735/09.07.2010г.

При така установените факти съдът приема от правна страна следното:

Жалбата е ПРОЦЕСУАЛНО ДОПУСТИМА.

Насочена е срещу индивидуален административен акт по смисъла на чл.21 АПК, който подлежи на съдебен контрол за законосъобразност, съгласно изричната разпоредба на чл.38, ал.6 ЗЗЛД. Подадена е в преклузивния срок за оспорване, от активно легитимирано лице – адресат на акта.

По отношение на редовността на жалбата съдът е обвързан от Определение №12302/05.10.2012г. на Върховния административен съд, състав на П. отделение по адм. дело №11019/2012г.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

Като взе предвид наведените от жалбоподателя доводи за недействителност и извърши проверка на оспорвания акт, на всички основания за законосъобразност, съдът достигна до следните изводи:

Решение №943/11.07.2011г. е постановено от компетентен орган, в рамките на предоставените му правомощия, съгласно чл.38, ал.2 във вр. с чл.10, ал.1, т.7 ЗЗЛД. Видно от приетия и неоспорен по делото Протокол №22/ 18.05.2011г. Комисията, в качеството си на колегиален орган, е постановила процесното Решение при наличие на необходимия кворум и мнозинство, съгласно чл.8, ал.6 и ал.7 от Правилника за дейността на КЗЛД и нейната администрация (ПДКЗЛДНА).

Актът е в предписаната от закона форма и при издаването му не са допуснати нарушения на административнопроизводствените правила, които да бъдат определени като съществени по смисъла на чл.146, т.3 АПК и да мотивират неговата отмяна. Съдът споделя разбирането, че нарушението на административнопроизводствените правила е съществено само тогава, когато е повлияло или е могло да повлияе върху крайното решение по същество на административния орган.

Процесното Решение е в съответствие с материалноправните норми и с целта на закона, формулирана в чл.1, ал.2 ЗЗЛД - гарантиране на неприкосновеността на личността и личния живот чрез осигуряване на защита на физическите лица при неправомерно обработване на свързаните с тях лични данни в процеса на свободното движение на данните.

По делото е безспорно обстоятелството, че жалбоподателят [фирма] е администратор на лични данни по смисъла на чл.3 във вр. с чл.17, ал.2 ЗЗЛД.

Съгласно приложимата норма на чл.2, ал.2, т.2 ЗЗЛД личните данни трябва да се събират за конкретни, точно определени и законни цели и да не се обработват допълнително по начин, несъвместим с тези цели.

Определение на понятието „обработване на лични данни” е дадено в §1, т.1 от Допълнителните разпоредби на ЗЗЛД, съгласно която норма това е всяко действие или съвкупност от действия, които могат да се извършват по отношение на личните данни с автоматични или други средства, като събиране, записване, организиране, съхраняване, адаптиране или изменение, възстановяване, консултиране, употреба,

разкриване чрез предаване, разпространяване, предоставяне, актуализиране или комбиниране, блокиране, заличаване или унищожаване.

Не е спорно между страните и това обстоятелство е установено с приетите писмени доказателства, че между жалбоподателя и заинтересованата страна Р. В. е бил сключен Договор №70735/09.07.2010г. по силата на който дружеството се е задължило да предоставя изрично и изчерпателно посочените електронни съобщителни услуги, за срок от 14.07.2010г. до 13.01.2013г., срещу задължение на потребителя да заплаща уговорената цена (такса). В договора са посочени данни на потребителя В., които са лични по смисъла на чл.2, ал.1 ЗЗЛД. С подписване на договора заинтересованата страна В. е декларирала, че е запозната с Общите условия за всяка от предоставяните услуги и се задължава да ги спазва. Съгласно т.36 от представените по делото Общи условия за взаимоотношенията с крайните потребители на [фирма], с приемане на Общите условия „... Потребителят предоставя личните си данни доброволно и дава съгласие, за да бъдат реализирани правата и задълженията му по договора, Операторът да ги предоставя на компетентни държавни органи и институции в предвидените от закона случаи, както и да ги предоставя на трети лица, в това число банки, кредитни бюра и агенции за събиране на вземания..., включително с цел събиране на неизплатени задължения по договора.”

Не е спорно по делото и обстоятелството, че заинтересованата страна В. не е заплащала уговорената в договора такса за електронни съобщителни услуги, във връзка с което жалбоподателят е предоставил личните ѝ данни на [фирма] за събиране на претендираните от него вземания, съгласно сключен между тях договор от 01.02.2011г.

Правилен и законосъобразен е изводът на КЗЛД, че обработването на личните данни на Р. В., чрез предоставянето им на трето лице за събиране на претендираните от жалбоподателя задължения по Договор №70735/09.07.2010г. е извършено в нарушение на чл.2, ал.2, т.2 ЗЗЛД и без да е било налице някое от основанията, предвидени в чл.4, ал.1 и ал.2.

В случая е безспорно установено със събраните писмени доказателства, че с предизвестие от 11.10.2010г. заинтересованата страна В. е направила волеизявление за разваляне на договора от 14.07.2010г. за предоставяне на електронни съобщителни услуги. Видно от отговора с изх. №817345/15.11.2010г. предизвестие за разваляне на договора е било получено от [фирма] на 13.11.2010г. В Протокол за инсталация/деинсталация от 15.11.2010г. Р. В. отново е декларирала, че счита договора за предоставяне на електронни съобщителни услуги за развален, във връзка с което са били върнати и предоставените от оператора устройства.

След като договорът е бил развален е отпаднало и изразеното с подписването му съгласие с Общите условия, включително по т.36 за предоставяне на личните данни на заинтересованата страна В. на трети лица във връзка с реализиране на неизплатени задължения по договора.

Извън това съдът приема, че съгласието за предоставяне на личните данни на трети лица по смисъла на т.36 от Общите условия се отнася единствено и само за безспорни, изискуеми вземания на Оператора (такива, които са установени по основание и размер). В случая, не само, че задължението на Р. В. не е било безспорно, а напротив, последната е направила волеизявление за разваляне на договора поради неизпълнение от страна на [фирма] и от своя страна е заявила претенции за изплащане на обезщетения.

За пълнота на мотивите следва да се отбележи и обстоятелството, че представените по делото Общи условия за взаимоотношенията с крайните потребители на [фирма] не са датирани и следователно не може да се направи категоричен извод, че именно в тази редакция, включително по отн. на т.3б, са били в сила към 14.07.2010г. когато е сключен договорът със заинтересованата страна. След като Общите условия не са подписани от В., не може да се приеме, че последната е дала съгласие за предоставяне на личните ѝ данни по смисъла на чл.4 ЗЗЛД.

При направения извод за извършено от страна на жалбоподателя нарушение при обработването на личните данни на Р. В. В., законосъобразно и в съответствие с приложимата норма на чл.42, ал.1 ЗЗЛД е и наложената имуществена санкция, която е близка до минималния размер.

По изложените доводи съдът приема, че Решение №943/11.07.2011г. не страда от твърдените в жалбата пороци и не подлежи на отмяна.

При този изход на спора и на основание чл.143, ал.4 АПК и чл.8 във вр. чл.7, ал.1, т.4 от Наредба №1/ 2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, на ответника се дължат разноски, в размер на 150 (сто и петдесет) лева за юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран и на основание чл.172, ал.2 АПК АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. - град, ВТОРО ОТДЕЛЕНИЕ, 25 състав,

РЕШИ

ОТХВЪРЛЯ жалбата на [фирма], с ЕИК[ЕИК], срещу РЕШЕНИЕ №943/11.07.2011г. на Комисията за защита на личните данни.

ОСЪЖДА [фирма], ЕИК[ЕИК], с адрес на управление: 1700 С., [улица], да заплати на КОМИСИЯ ЗА ЗАЩИТА НА ЛИЧНИТЕ ДАННИ, представлявана от председателя, с адрес – 1431 С., [улица], сумата от 150 (сто и петдесет) лева – разноски по адм. дело №6733/2011г.

Решението може да се обжалва пред Върховния административен съд на РБългария с касационна жалба, в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ

Боряна Петкова